

[Holstein.]

for Landbrugets Vedkommende betyde, at Husmanden — og der er jo 120 000 Husmænd her i Landet — blev i Stand til at eksistere paa sit Brug for samme Løn eller en ubetydelig højere Løn, end en helaarlig arbejdsløs faar, og vel at mærke med 8—10 Timers Arbejdsdag, og samtidig blev sat i Stand til at svare sine Ejendomsskatter og Førsteprioritets-Renter. Jeg nærer imidlertid ingen Tvivl om, at Flertallet af danske Husmænd og Gaardmænd virkelig vilde vise sig i Stand til ved at sætte alle Kræfter ind derpaa at opretholde Hjem og Bedrift paa disse Vilkaar.

Andenprioritets-Gælden, som i Landbruget udgør ca. 600 Mill. Kr., Sparekassers, Bankers, Hypotekforeningers og privates Andenprioritets-Laan indbefattet, vilde der gennem en saadan lempelig Reflationspolitik ikke blive Mulighed for at afdrage og forrente. Den sekundære Pantegæld er allerede indefrosset. Saaledes som de økonomiske Forhold er og tegner til at være en rum Tid frem, vil Forhandlinger om Indefrysning af denne Gæld — jeg ser bort fra den rent formelle juridiske Side af Sagen, altsaa det retlige Mellemværende — være ganske overflødige og unyttige.

Men naar Stillingen er saa fortvivlet, som den er, for Landbruget og dermed for hele vor Realkredit, altsaa ogsaa for Sparere og passive Kapitalejere, er der ingen Tvivl om, at Følgen af en saadan lempelig og planmæssig Reflationspolitik, tilpasset efter det samlede danske Erhvervssamfunds Rentabilitets-, Beskæftigelses- og Kapitalinteresser, vilde blive en Stigning af Kurserne paa Kreditforeningsobligationer, fordi det store Usikkerhedsmoment, som Landbrugskrisens katastrofale Karakter medfører for Realkredit og for de passive Kapitalejere, i det væsentlige vilde blive fjernet. 200 Mill. Kr. mere i Omsætningen som Følge af Landbrugets forøgede Indtægter ved en saadan reflatorisk Valutapolitik vilde betyde nyt Liv og ny Virksomhed i vore andre Erhverv, ny og øget Beskæftigelse for Arbejderbefolkningen og ny Tillid til Realkredit, det vil sige til Grundlaget for hele det danske Finans- og Pengevæsen og hele vor Erhvervsøkonomi.

Fra et rent dansk Erhvervs- og Samfundssynspunkt kan der derfor ikke være Tvivl om, at denne Vej vilde være den mest lempelige og heldbringende at betræde, og jeg vil endda sige, at hvis det danske Samfund var i Stand til at gaa ud af den verdensøkonomiske Krise og Katastrofe med tre Femtedele af sin Mønt i Behold, kunde vi,

sammenlignet med de fleste andre Lande i Europa, se vor Fremtid og Efterslægten i Øjnene uden at behøve at blodt.

Om det bankteknisk og toldteknisk er muligt at betræde denne Vej, uden at Kronen styrter ned ad det Inflationens Skraaplan, hvorpaa den i Efterkrigsaaarene sattes ind, hovedsagelig som Følge af de første Efterkrigsaaars kolossale og ganske abnorme Vare-Import og Vare-Efterspørgsel i Forbindelse med forskellige Bankers hasarderede industrielle Engagementer og Forehavender — det er et Spørgsmaal, som jo praktisk talt alle vore Nationaløkonomer og bankkyndige besvarer bekræftende. Der er derfor i hele denne Sag, synes det mig, i Virkeligheden intet andet Spørgsmaal, som kræver Overvejelse og Besvarelse end dette — alt det andet er der fornøden Klarhed over —, om det af Hensyn til Danmarks udenrigske handelspolitiske Interesse er utilraadeligt at tage det Skridt, som vore indenrigske økonomiske Interesser bydende opfordrer til, om det af udenrigske handelspolitiske Hensyn maa tilraades at give Afkald paa dette Skridt uanset de umiskendelige økonomiske Fordele, ja, den økonomiske Redning, som det indenrigsk set vilde bringe, og uanset de næsten uudholdelige Byrder og Lidelser, som det danske Erhvervssamfund med dets eksporterende Hovederhverv, Landbruget, i Spidsen maa gennemgaa, saafremt dette Skridt ikke bliver taget.

Derfor skal jeg til Slut blot gøre nogle Bemærkninger om hele den udenrigske handelspolitiske Betragtning, som den højtærede Regering saa letsindigt og tendentiøst fører i Marken til Støtte for den bestaaende Valutapolitik Fortsættelse og Opretholdelse, uanset hvilke uhorste økonomiske Tab og Trængsler det ud fra en national, dansk, økonomisk-egoistisk Interesse indenrigsk vil paaføre os.

Er det virkelig af handelspolitiske Grunde nødvendigt at modsætte sig en ændret Valutapolitik, en Krone-Nedsættelse, en planmæssig, maalbevidst Krone-Nedsættelse med det Maal ad denne Vej at gennemføre den nødvendige økonomiske Tilpasning, med det Maal at gøre det danske Landbrug og vore af Krise ramte Erhverv rentable paa ny, med det Maal at finde det Leje, hvor Kronen ved banktekniske og toldtekniske Midler kan stabiliseres, fordi det efter kyndige Bank- og Erhvervsøkonomers Skøn er det Punkt, hvor Balancen er genoprettet, og ved hvilket det danske Erhvervsliv igen vil være i Stand til at vaagne til nyt Liv og til Sundhed — er det af handelspolitiske Grunde nødvendigt at modsætte sig en saa-